

KÖSZÖNJÜK DEÁK ATYÁ!

“A papok egész lelkipásztori feladatának (munus pastorale) megváltással kapcsolatos távlata a Jézus által feláldozott élet emlékezetére, azaz az eukarisztikus áldozatra összpontosul. „Bensőséges összefüggés van ugyanis az Eukarisztikus központi szerepe, a lelkipásztori szeretet és a pap életének egysége között. (...) Mivel a pap szolgálatában Krisztusnak, az örök Főpapnak átadja értelmét, akaratát, hangját és kezét, hogy szolgálata által az Atyának följánlhassa a megváltás szentségi áldozatát, magáévá kell tenni a Mester érzületét, s miként ő, ajándékként kell élnie testvérei számára.”¹

Mint olvashatjuk, a papi hivatás teljes odaadást kíván, hiszen Krisztus csak így tud a papon keresztül működni. A pap az egész életét felajánlja, mintegy áldozat, amint azt Krisztus is megtette, és megteszi minden szentmisén, amely az egész világ üdvösségét szolgálja.

Deák atya 32 évig itt szolgált. 32 év sok idő, amely alatt sok minden történt. E korszak tartalmazott könnyebb, kellemesebb szakaszokat, és persze jöttek a kemény és nehéz pillanatok is. Bárhonnan is tekintünk az elmúlt 32 évre, talán sok mindent lehetne mondani Deák atya tevékenységére, de egyet nem, hogy nem volt hú. Deák atya hűséges pap és plébános volt. Szívén viselte az egyházközösség sorsát, és mindig szem előtt tartotta a hívek javát. Sokszor lemondván saját kényelméről és pihenéséről, sajátmagát nem kímélve, az egyházközségeit szolgált. Deák atya valóban megélte a fent olvasható idézetet. Önzetlenül szolgált, feláldozta önmagát, Krisztust követte Isten legnagyobb dicsőségére és a hívek üdvösségére.

Kedves Deák atya! Köszönjük, hogy értünk voltál, értünk szolgáltál, és értünk éltél. Köszönjük, hogy életedet nekünk adtad. Megfizetni és meghálálni munkádat nem tudjuk. Mi csak annyit tudunk kérni, hogy a jó Isten fizesse meg az értünk végzett tevékenységedet. Isten áldjon meg sokáig még hosszú esztendőkön át, erőben és egészségben!

¹ V.ö. Papi Kongregáció, *A pap, az ige hirdetője, a szentségek kiszolgáltatója és a közösség vezetője a harmadik keresztény évezred távlatában*, IV/1.